

## **【Bản văn tắt】**

# **HỘI NGHỊ CƯ DÂN NƯỚC NGOÀI TẠI THÀNH PHỐ YAO LÀN THỨ 2 NĂM 2017 【BIÊN BẢN CUỘC HỌP】**

Thời gian: Từ 19 giờ đến 20 giờ 45 phút ngày 06 tháng 02 năm 2018 (thứ Ba)

Địa điểm: Phòng họp lớn B, tầng 6 UBND Thành phố

Ủy viên tham dự: Chủ tịch Nonaka Monika, Phó Chủ tịch Park Yanghaeng, Kawamoto Yolanda, Zu Yan Ting, Park Koon-ae, Yoshimura Miki, Huỳnh Tú Văn, Fujito Satomi (lược bỏ tên gọi chức vụ)

Ban phụ trách hoạt động: Trưởng phòng Konishi (Phòng hướng dẫn tổng hợp - Bộ phận tiếp xúc văn hóa nhân quyền)

Văn phòng điều hành (Ban văn hóa quốc tế): Murakami (Trưởng phòng tiếp xúc văn hóa nhân quyền), Kamata (Trưởng ban), Nishino

## **1. Khai mạc**

## **2. Sở tay bà mẹ và trẻ em (về bản đa ngôn ngữ)**

Văn phòng điều hành báo cáo về việc sử dụng Sở tay bà mẹ và trẻ em (bản đa ngôn ngữ), v.v...

- Đã đăng bài viết lên Tạp chí thông tin đa ngôn ngữ (phát hành tháng 12 năm 2017). Từ sau khi Tạp chí thông tin phát hành, tuy không có thành tích trên thực tế về việc trao Sở tay bà mẹ và trẻ em (bản đa ngôn ngữ), nhưng có lẽ thành tích sẽ tăng khi thông tin được lan rộng trong tương lai.
- Về phương pháp cấp phát thì về nguyên tắc là sẽ được nhân viên chăm sóc sức khỏe tại Trung tâm Chăm sóc sức khỏe trao cho các bà mẹ, tuy nhiên nếu có liên hệ từ nhân viên chăm sóc sức khỏe ở các Văn phòng chi nhánh thì có thể thông qua Văn phòng chi nhánh để trao tận tay cho các bà mẹ. Ban tăng cường sức khỏe và các Văn phòng chi nhánh đang tiến hành thảo luận về các vấn đề cần xem xét trong tương lai như có thể lưu trữ Sở tay bà mẹ và trẻ em tại các Văn phòng chi nhánh hay không, v.v...
- Cũng có cung cấp thông tin cho Phòng hướng dẫn tổng hợp.
- Đối với số lượng trẻ sinh ra của người nước ngoài có Thẻ cư trú, không thể xác nhận được vì không có tài liệu thống kê tổng hợp.

**Ủy viên**

Tôi hiểu là có thể nhận được Sở tay bà mẹ và trẻ em tại Trung tâm Chăm sóc sức khỏe, nhưng

để nhận được thì nên sắp xếp thông dịch viên như thế nào? Khi xem Tạp chí thông tin thì việc liên hệ bằng điện thoại cũng chỉ hỗ trợ bằng tiếng Nhật nên rút cuộc cũng không biết phải nên làm thế nào. Khi cần thì nên đi đến tầng 3 của Ủy ban nhân dân thành phố để xin tư vấn, rồi đi chung với thông dịch viên đến Trung tâm Chăm sóc sức khỏe hay sao?

**Văn phòng điều hành**

Vì ở Trung tâm Chăm sóc sức khỏe không có thông dịch viên nên trước tiên là xin tư vấn tại Phòng hướng dẫn tổng hợp tại tầng 3 của Văn phòng Ủy ban nhân dân thành phố, hoặc liên hệ đến các địa chỉ có hoạt động tư vấn. Địa chỉ liên hệ cũng có đăng trên Tạp chí thông tin.

**Ủy viên**

Trong trường hợp liên hệ thì thông dịch viên, v.v... có thể liên lạc dùm đến Trung tâm Chăm sóc sức khỏe không? Hay là cá nhân đó phải liên lạc trực tiếp cho Trung tâm Chăm sóc sức khỏe? Rút cuộc, bản thân cá nhân đó sẽ đi lại nhiều lần, khó khăn trong việc sắp xếp thông dịch viên. Sẽ dễ dàng thông báo nếu thủ tục có thể hoàn thành trong một lần.

**Văn phòng điều hành**

Khi xin tư vấn tại quầy dịch vụ của hoạt động tư vấn thì có thể quyết định được lịch gặp gỡ, v.v... Vì vậy sẽ không cần phải đi lại nhiều lần.

**Ủy viên**

Vậy là trường hợp cần bản đa ngôn ngữ của Sổ tay bà mẹ và trẻ em thì phải điện thoại đến quầy dịch vụ có thể hỗ trợ thông dịch chứ không phải Trung tâm Chăm sóc sức khỏe phải không?

**Văn phòng điều hành**

Vì đang xem xét xem tại thời điểm Tạp chí thông tin này phát hành, ở các Văn phòng chi nhánh có thể phát hành được hay không nên tạm thời đã thông báo việc có bản đa ngôn ngữ này.

**Ủy viên**

Với giải thích vừa rồi, tôi đã hiểu.

### **3. Về tình trạng tiến triển của kế hoạch thúc đẩy cộng sinh đa văn hóa thành phố Yao (năm 2016)**

Văn phòng điều hành giải thích về mục tiêu cơ bản 3-4

**Ủy viên**

Đang thực hiện rất nhiều hoạt động nhưng tôi nghĩ rằng thông tin khó có thể đến được những cư

dân thành phố không thể tham gia. Tôi có đọc tất cả các Bản tin từ chính quyền thành phố, v.v... nhưng thấy hơi khó truyền đạt được. Tôi cảm thấy điều đó chính là những vấn đề cần giải quyết.

#### Chủ tịch

Đã có ý kiến là làm thế nào để tiến hành quảng bá rộng rãi về các hoạt động đó cũng là một điểm quan trọng.

#### 4. Về phương pháp đánh giá tình trạng thúc đẩy của kế hoạch thúc đẩy cộng sinh đa văn hóa thành phố Yao

Trình cho Văn phòng điều hành 2 phương án dựa trên ý kiến từ các Ủy viên tại Hội nghị cư dân thành phố vào lần trước. Nghe ý kiến từ các Ủy viên.

Trước tiên, phân loại xem đã thực hiện hoạt động chuyên biệt cho người nước ngoài đối với kết quả hoạt động thực tế chưa.

A: Đã thực hiện hoạt động với đối tượng (với chủ đề) là người nước ngoài

B: Đã thực hiện hoạt động với đối tượng là cư dân thành phố bao gồm cả người nước ngoài

C: Đã không thực hiện hoạt động với đối tượng (với chủ đề) là người nước ngoài

D: Đã không thực hiện hoạt động nào

Đánh giá về phân loại A, B.

##### 【Phương án A】

A: Cao, đang tiến triển

B: Có thể nói là cao, đang tiến triển

C: Có thể nói là thấp, chưa tiến triển

D: Thấp, chưa tiến triển

##### 【Phương án B】

Không phân thứ bậc, phán đoán dựa vào kết quả cụ thể và Ban phụ trách đã như thế nào (ghi tự do)

#### Ủy viên

Tôi nghĩ rằng việc quan trọng là giảm bớt gánh nặng của từng Ban phụ trách và làm cho có hiệu quả. Thay vì phải mất thời gian để viết câu thì tôi nghĩ rằng tốt hơn là tạm thời nên đánh giá bằng ABCD cho việc đánh giá này.

Tuy nhiên, việc đó đối với cư dân người nước ngoài như thế nào thì hơi khó, nên quay lại hình thức nếu có hiệu quả như thế này thì tốt hơn ứng với từng mục đích. Đối với cư dân người nước ngoài thì thế nào? Ví dụ như việc xúc tiến dạy tiếng Anh, v.v... là nhằm mục đích xây dựng cộng sinh đa văn hóa nhằm thay đổi ý thức của cư dân thành phố hay những trẻ em người Nhật, không phải lấy cư dân người nước ngoài làm đối tượng nên tiêu chuẩn này có phải có chỗ nào đó không

phù hợp hay không?

**Ủy viên**

Bản thân tôi nhìn cái nào cũng thấy không được thuyết phục.

Và tôi đã nghĩ vậy thì nếu là phương án C thì sẽ có những gì nhưng đã không nghĩ ra được. Vừa rồi cũng đã có ý kiến từ Ủy viên, tôi nghĩ đánh giá như phương án A thì tốt hơn. Tuy nhiên, cách ghi AB giống với hình thức phân loại AB nên khó nhìn. Đánh giá như thế này thì được, tuy nhiên, ví dụ như nên thay đổi thành 1234 thì sẽ dễ hiểu hơn. Đối với phương án B, đầu tiên tôi đã cảm thấy nó tốt, tuy nhiên việc thể hiện sự việc đã như thế nào bằng câu văn sẽ rất khó nhìn thấy.

**Chủ tịch**

Nhìn thấy trực quan là phương án A. Có những điểm như đối với cư dân người nước ngoài đó thì như thế nào? Ngoài ra có gì không?

**Ủy viên**

Tôi cũng cảm thấy phương án A, phương án B đều rất khó. Tôi là người theo quan điểm viết. Tuy nhiên, thành thật mà nói là tôi đã nghĩ là phải làm thế nào để đánh giá sẽ tốt hơn. Khi chúng ta thực hiện hoạt động, vì đây là chương trình nhằm mở mang kiến thức của toàn bộ cư dân thành phố và để người nước ngoài có thể tự lập được nên tôi cảm thấy lo lắng với quan niệm rằng đã chuyên biệt điều đó cho người nước ngoài là tốt rồi. Tuy nhiên, thành thật mà nói thì tôi cũng đang phân vân phương án nào tốt hơn giữa phương án A và B.

**Chủ tịch**

Có bản đánh giá để cư dân người nước ngoài đánh giá hay không?

**Ủy viên**

Tôi nghĩ rằng nếu là phần chúng ta đã thực hiện hỗ trợ như thế này, điều này đã được tiến hành để cho người nước ngoài có thể tự lập thì được. Và tôi nghĩ những hội thảo để thấu hiểu lẫn nhau hay biết về quốc gia, văn hóa của quốc gia nào đó sẽ có ích cho cả hai bên. Về việc thể hiện bằng tiếng Nhật để hiểu cũng vậy, việc đó không phải vì đó là người nước ngoài mà cách thể hiện như thế cũng giúp cho người Nhật để hiểu nên tôi nghĩ rằng việc thể hiện bằng hình thức để hai bên đều dễ hiểu là điều phù hợp nhất với chương trình cộng sinh đa văn hóa. Vì vậy, không nên chuyên biệt riêng cho người nước ngoài hay chuyên biệt riêng cho người Nhật mà tôi nghĩ rằng cần xây dựng chương trình để tất cả có thể sinh sống thoải mái.

**Chủ tịch**

Phương pháp đánh giá, tiêu chuẩn đánh giá, cách thể hiện thì hợp lý. Tôi nghĩ cũng có thể biết rằng phải làm sao để không phát sinh công việc để thực hiện điều đó, không phát sinh công việc

mới nhằm thực hiện công tác đánh giá. Ngoài ra có gì khác không?

**Ủy viên**

Lúc này tôi cũng đã nói, tôi cảm thấy thành phố Yao đang có rất nhiều điều phiền não. Lâu rồi mới xem lại website của Ủy ban nhân dân thành phố Yao, khi tìm kiếm thông tin về việc giáo dục hiểu biết quốc tế và cộng sinh đa văn hóa, tôi thấy xuất hiện rất nhiều bài viết về phương châm hành chính, v.v... trong việc cộng sinh đa văn hóa. Tôi đã nghĩ rằng hơi khó nhĩ. Và, chỉ có Trường trung học cơ sở Akegawaminami là đưa giáo dục hiểu biết quốc tế vào.

Đặc biệt, có rất nhiều trường tiểu học và trường trung học cơ sở không đăng bất cứ thứ gì kể cả việc cộng sinh đa văn hóa hay người nước ngoài. Vị trí, mục tiêu, v.v... của trường học thì có đăng nhưng những thứ khác thì hoàn toàn không có nên có thể vì trường học quá bận rộn nên không thể thực hiện được, tôi nghĩ rằng thật tốt nếu có thể đăng một cái gì đó như những người phát triển việc cộng sinh đa văn hóa hay việc cải thiện nhận thức quốc tế bằng những từ ngữ nhẹ nhàng. Ngược lại, nếu vì quá bận rộn nên không thể thực hiện được thì tôi nghĩ rằng phía bên hành chính nên giảm không gian lại để đăng lên thì tốt hơn.

**Văn phòng điều hành**

Website của thành phố có đăng các hoạt động của từng Ban, v.v... Tôi không biết chi tiết liên quan đến thực trạng của trường học nhưng tôi được biết là những giáo viên trong trường rất bận rộn. Vì vậy nên có thể là không có thời gian để làm công tác liên quan đến website.

**Ủy viên**

Có những thứ chúng ta đã tiến hành trước những cơ quan tự trị khác nên nếu có thể làm nổi bật điều này lên thì có thể tạo ra sức hấp dẫn của thành phố Yao.

**Chủ tịch**

Làm thế nào để có thể đến được người dùng cuối hoặc cho người dùng cuối thấy được là một thách thức lớn.

**Ủy viên**

Tôi cũng có xem Bản tin từ chính quyền thành phố nhưng không thấy trang nào đề cập đến chủ đề cộng sinh đa văn hóa.

**Phó Chủ tịch**

Không có trang nào như vậy cho đến thời điểm hiện tại.

**Ủy viên**

Lễ thành nhân nếu cũng có khoảng một trẻ em người nước ngoài tuyên truyền một cách có chủ

ý thì sẽ hay hơn. Lễ nhập học cũng vậy.

#### Phó Chủ tịch

Trong bản tin truyền thông trường học thì có đăng nhưng ở website thì không có.

#### Ủy viên

Có lẽ những người ở địa phương hoặc những phụ huynh có theo dõi, nếu nhà trường không có thời gian để làm công tác website thì một nơi nào đó nên hỗ trợ việc này.

#### Chủ tịch

Tôi cũng nghĩ rằng thật tuyệt vời khi phổ biến thông tin hoạt động bằng hình thức như vậy, và tôi cũng muốn nghe ý kiến từ các Ủy viên về việc cần phổ biến thông tin với những nội dung như thế nào? Điều gì là cần thiết?

### **5. Trao đổi ý kiến "Về tập quán sinh hoạt của Nhật Bản khác với những quốc gia khác"**

Trường phòng hướng dẫn tổng hợp Konishi giải thích chi tiết.

Theo những thông dịch viên trực thuộc, có nhiều cư dân người nước ngoài cũng gặp khó khăn vì không biết sự khác nhau giữa tập quán sinh hoạt của Nhật Bản và nước mình nên tôi muốn biết có phương pháp nào để truyền đạt cho cư dân người nước ngoài biết được sự khác nhau đó hay không? Và nội dung cần thiết phải truyền đạt là gì?

Văn phòng điều hành tạo tài liệu dựa vào các tư vấn từ Trường phòng Konishi. Muốn nghe ý kiến từ các Ủy viên.

#### Chủ tịch

Vài ngày trước, tôi đã tham gia vào Hội thảo hỗ trợ người nước ngoài khi có thiên tai, khi nói về câu chuyện không biết có phải về văn hóa, tập quán hay quy tắc ứng xử hay không thì có ví dụ là khi xảy ra động đất có ghi "Hãy lấy tự do" đối với cơm nắm (onigiri) thì một người nước ngoài sẽ lấy đi nhiều cục cơm. Đối với người Nhật thì một người chỉ lấy đi 1 cục cơm nắm nhưng đối với người nước ngoài thì một người nhưng họ lại lấy đi nhiều cục cơm nắm, điều này là do văn hóa hay tập quán vốn dĩ của họ? Vậy thì đơn giản chỉ cần ghi "Hãy lấy 1 cục cơm" thì chẳng phải xong hay sao? Nếu phía Nhật Bản có điều gì đấy đã phát triển trước một bước đi nữa thì chỉ cần như vậy là sẽ không phân biệt là người nước ngoài hay là người Nhật, tôi nghĩ rằng có thể nhìn thấy được trong nhiều tình huống khác nhau.

Tuy nhiên, lần này tôi cũng muốn nghe ý kiến khi xảy ra một chút hiểu lầm trong cuộc sống hàng ngày thì sẽ truyền đạt điều đó như thế nào? Xin hãy cho tôi biết ý kiến về cách truyền đạt cho cư dân người nước ngoài cũng như cách truyền đạt cho người Nhật? Tôi muốn nghe ý kiến từ nhóm A với chủ đề về tập quán sinh hoạt trong cuộc sống hàng ngày và nhóm B với chủ đề về bệnh

viện hoặc tập quán sinh hoạt của trẻ em. Tôi muốn mọi người trao đổi ý kiến với nhau không chỉ về sự khác nhau mà còn về những những nội dung khác có liên quan nữa, làm thế nào để truyền đạt điều đó, hoặc đến cả những điều như Ủy ban nhân dân thành phố nên hỗ trợ như thế nào cho tốt.

## Tổng hợp

### Chủ tịch

Nhóm A: Tập quán sinh hoạt trong cuộc sống hàng ngày

- Quan trọng nhất có phải là cách phân chia người nước ngoài và người Nhật hay không? Phải suy nghĩ xem phải điều chỉnh cho phù hợp với phần đa số, phần thiểu số hay không?

- Đó có phải là sự khác nhau về tập quán, văn hóa trong cuộc sống hàng ngày hay không? Có trường hợp những điều được nhìn nhận là hành vi gây phiền phức là những hành vi bình thường hàng ngày trong văn hóa của họ. Ví dụ, việc làm thịt nướng yakiniku bên ngoài trời là hành vi gây phiền phức cho những người xung quanh. Tôi nghĩ cũng sẽ có ý kiến đưa ra là còn tùy sự khác nhau về nhận thức về hành vi đó có gây phiền phức hay không, đối với người nước ngoài như vậy thì sao?

Tuy nhiên, rõ ràng là hành vi gây phiền phức không chỉ có người nước ngoài gây ra mà cũng có nhiều trường hợp người Nhật thực hiện các hành vi gây phiền phức cho người khác trong cuộc sống hàng ngày. Làm thế nào để chia sẻ điều đó?

- Nếu có một địa điểm để chia sẻ thông tin ở những nơi có Hiệp hội khu phố thì chẳng phải có thể chia sẻ được hay sao? Vấn đề là địa điểm đó có hay không? Những nơi không có thì làm như thế nào để thiết lập địa điểm như vậy? Và, thông qua việc này mà có thể bản thân người Nhật sẽ nhận thức lại. Ngoài ra, nhờ vào việc có được nơi như vậy có thể sẽ tránh được các rắc rối.

- Đối với sự khác nhau về các chế độ trong cuộc sống như Bảo hiểm xã hội và Bảo hiểm sức khỏe quốc gia, có hiểu lầm là khi chuyển từ Bảo hiểm sức khỏe quốc gia sang Bảo hiểm xã hội, Bảo hiểm sức khỏe quốc gia sẽ tự động bị cắt, v.v... Trường hợp nhận thức sai về các chế độ sẽ phải làm thế nào có thể phổ biến thông tin chính xác một cách triệt để?

- Đối với Tạp chí thông tin đa ngôn ngữ đang phát hành như là một công cụ để phổ biến thông tin, vì có quá nhiều chữ nên có lẽ sẽ không đọc. Vì vậy, chẳng phải cũng còn có cách làm là chỉ đưa lên một cách nổi bật những thông tin cần thiết rõ ràng nhất hay sao?

Thêm một điều nữa là không phải cứ người nước ngoài là có thể đọc được ngôn ngữ nước ngoài đó. Cũng có ý kiến là có thể nếu sử dụng tiếng Nhật đơn giản như tiếng Nhật có kèm chữ Hiragana thì thông tin đó sẽ dễ dàng đến được, vì thế có phải là nên nghiên cứu kỹ về cách thể

hiện, cách cung cấp thông tin hay sao?

- Nếu thực hiện đa ngôn ngữ thêm một chút về những thông tin trong cuộc sống hàng ngày thì cuộc sống sẽ trở nên dễ dàng. Ví dụ như câu "Hãy uống thuốc sáng trưa chiều" chỉ được ghi bằng tiếng Nhật. Nếu câu này được ghi bằng đa ngôn ngữ hoặc ít nhất được ghi bằng tiếng Anh thì sẽ giúp ích được rất nhiều. Email thông tin khẩn cấp chỉ có tiếng Nhật nên cũng có thể người nước ngoài sẽ không hiểu gì nên không hề hoảng sợ gì cả.

#### **Phó Chủ tịch**

Nhóm B: Bệnh viện hoặc tập quán sinh hoạt về trẻ em

- Tôi nghĩ rằng có một điểm có ý nghĩa lớn là có rất nhiều nội dung như phong tục, tập quán được thể hiện trong tài liệu, nhưng khi chúng ta chia ra rõ ràng những thứ có vẻ như là tập quán, quy tắc ứng xử và các chế độ để nhìn vào thì sẽ thấy chẳng phải thật sự có những phần khác thường, khó hiểu trong các chế độ đó hay sao?
- Về phần quy tắc ứng xử, khi một người nước ngoài tuân thủ quy tắc thì sẽ phát sinh tâm lý là người nước ngoài biết tuân thủ quy tắc, vậy điều quan trọng là sao để giữ ý thức này không thay đổi. Khi suy nghĩ như vậy, sẽ có những thứ như phải nhìn như thế nào đối với những rắc rối phát sinh ở những nơi có văn hóa khác nhau trong khu vực. Việc làm thế nào để giảm rắc rối là một quan điểm quan trọng.
- Về phương pháp làm thế nào để phổ biến thông tin một cách triệt để thì đã có nhiều bàn luận liên quan, tuy nhiên tôi nghĩ rằng quan trọng là sử dụng Hiệp hội của các tổ chức tự trị ở khu vực như thế nào cho tốt? Thông qua các hoạt động của trẻ em tại trường học, làm thế nào để lấy điều đó làm chủ đề để xây dựng phương pháp tập hợp phụ huynh, thông qua đó, chúng ta sẽ kết hợp những thông tin muốn truyền đạt như thế nào? Nếu lấy trường học làm trục chính thì sẽ thông qua trường học để tiến hành liên kết với khu vực như thế nào? Truyền đạt những thông tin cần thiết như thế nào?
- Nguyên nhân của những rắc rối là những vấn đề liên quan đến ranh giới nhà cửa hay có người không biết cách đổ rác, không phải lúc nào cũng là vấn đề liên quan đến người Nhật và người nước ngoài.
- Liên quan đến việc hay xảy ra rắc rối khi phổ biến thông tin, đối với những việc cảm thấy sẽ phát sinh nhầm lẫn thì nên cố gắng chuyển nó thành văn bản, khi gặp những thứ liên quan đến nó thì người hỗ trợ tại quầy dịch vụ sẽ đưa nó ra và tiến hành giải thích chẳng phải tốt hơn sao?
- Có nơi để tập hợp lại những vấn đề mà người phụ trách đang gặp phải như những nhầm lẫn, rắc



rồi đã xảy ra như thế này và chia sẻ hay không? Nếu không có thì nên tạo ra ở đâu đó, sử dụng những điều đó để làm ví dụ thực tế nhằm phổ biến thông tin chẳng phải sẽ dễ dàng thực hiện hay sao?

- Ấn tượng của cá nhân tôi là nếu được 1/3 phụ huynh hiểu được thì thông qua đó sẽ truyền đạt được cho hầu hết tất cả mọi người hay sao? Quan điểm làm thế nào để truyền đạt cho 1/3 số người sẽ rất thú vị. Tôi nghĩ rằng nếu thực hiện điều đó tại khu vực thì có thể sẽ nhìn thấy được nhiều điều có thể thực hiện được.

## **6. Bế mạc**